

Sygn. akt IV CSK 114/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa S. B.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w B.
o ustalenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 listopada 2013 r. oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 2 października 2012 r., którym Sąd oddalił powództwo o ustalenie nieważności uchwał Zarządu i Rady Nadzorczej pozwanej [...] Spółdzielni Mieszkaniowej o odmowie przyjęcia w poczet członków, powód – powołując się na podstawę określoną w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. – wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na przesłanki wskazane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Twierdził, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, sprowadzające się do rozstrzygnięcia kwestii, „...czy właściciel nieruchomości wydzielonej ze spółdzielni mieszkaniowej niebędący jej członkiem, której częściami wspólnymi zarządza taka spółdzielnia, ma prawo podmiotowe zostać przyjętym do tej spółdzielni jako jej członek w celu wykonywania w stosunku do owych części wspólnych praw i obowiązków tak samo, jak inni korzystający z lokali zarządzanych przez spółdzielnię mieszkaniową, a będący jej członkami...”. Zachodzi ponadto potrzeba wykładni art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1222) w celu rozstrzygnięcia, czy

roszczenie o przyjęcie w poczet członków spółdzielni mieszkaniowej jest prawem podmiotowym służącym właścicielowi nieruchomości lokalowej, której częściami wspólnymi zarządza taka spółdzielnia.

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżący nie przytoczył przekonujących argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie obejmujące poważną wątpliwość prawną i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie ma znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozstrzygnięcia złożonej skargi. Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Z kolei wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, skarżący powinien wykazać, że przepisy potrzebne do rozstrzygnięcia skargi wywołują poważne wątpliwości interpretacyjne i wyjaśnić, na czym one polegają albo wykazać, że przepisy te wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Skarżący nie zadośćuczynił tym wymaganiom, uszło też jego uwagi, że poruszone problemy prawne zostały już w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśnione. Przykładowo tylko można tu wskazać na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1998 r., III CZP 31/98 (OSNC 1999, nr 3, poz. 45) oraz wyroki z dnia 22 lutego 1968 r., I CR 7/68 (OSNCP 1968, nr 11, poz. 193), z dnia 17 kwietnia 1989 r., I CR 96/89 (nie publ.), z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 24/98 (nie publ.), z dnia 31 stycznia 2002 r., IV CKN 646/00 (nie publ.), z dnia 27 listopada 2002 r., I CKN 1189/00 (nie publ.) i z dnia 15 lutego 2007 r., II CSK

439/06 (OSNC 2008, nr 1, poz. 10). W orzeczeniach tych Sąd Najwyższy jednolicie przyjmował, że sytuacje, w których określone podmiotowi przysługuje roszczenie o przyjęcie w poczet członków spółdzielni, mają charakter wyjątków od zasady, według której przyjęcie do spółdzielni jest wynikiem autonomicznej decyzji właściwych organów spółdzielni, oraz że roszczenie takie może wynikać z przepisów ustawy, statutu lub umowy ze spółdzielnią.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżącego przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]